

РЕШЕНИЕ

№ 4444

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 06.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **349** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 238, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Г. Т. Г., чрез процесуалния си представител адв. В., срещу Медицинско удостоверение № 215/3 от 13.12.2021 г., издадено от Централна експертна лекарска комисия (ЦЕЛК) при Медицински институт (МИ) на Министерство на вътрешните работи (МВР).

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материалноправния и процесуалноправния закон. Твърди се, че ЦЕЛК неправилно е квалифицирала претърпяната трудова злополука като лека телесна повреда. Сочи се, че по време на пътуване след приключила смяна е претърпял произшествие като е получил редица травми – травми на глава, гръден кош, корем, дясно коляно, както и загуба на съзнание. Последното, твърди, че е установено от пристигналия на местопроизшествието патрул. Допълва, че тези увреждания са констатирани и изложени в диагноза при извършен преглед на 11.07.2021 г. в ОСМ на МИ при МВР от доктор Ф. К. – интернист и от доктор Р. Н. – невролог. При последващи прегледи, извършени в МИ при МВР, не било отразено изпадането му в безсъзнание, като мотивът бил, че не го е казал. Именно в следствие на този пропуск, жалбоподателят сочи, че е налице неотразяване на реалното му здравословно състояние, а в обжалваният акт се приема, че е претърпял лека телесна повреда, което не е вярно. Оспорващият посочва, че в част от извършените му

прегледи, както и от пристигналия на мястото на произшествието патрул на пътна полиция, безспорно е установено, че той е бил изпаднал в безсъзнание. Безспорна е и че загубата на съзнание представлява средна телесна повреда съгласно чл. 129, ал. 2 от Наказателния кодекс (НК). Поради тези твърдения се счита, че така издаденото удостоверение на ЦЕЛК е неправилно, изпълнено с противоречиви и неотговорящи на действителната фактическа обстановка. Моли съда да отмени така издаденото удостоверение като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне с оглед събраните по делото доказателства и признаване на претърпяна средна телесна повреда. Претендират се направените в производство разноски. Представят се писмени бележки, в които са развити доводи, че в процесния случай са налице предпоставките по чл. 129, ал. 2 НК за квалифициране на претърпяната телесна повреда като средна.

В съдебно заседание, жалбоподателят – лично и чрез адв. В., поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане. Моли за уважаване на жалбата.

Ответникът – ЦЕЛК при МИ на МВР, чрез юрк. Т., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Иска се оставане в сила на медицинското удостоверение. Счита се, че става въпрос за временно разстройство на здравето, неопасно за живота, съответстващо на квалификацията за лека телесна повреда. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представят се писмени бележки.

Заинтересованата страна – Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – П., чрез процесуалния си представител юрк. П., моли съда да остави без уважение жалбата на Г.. Сочи се, че медицинското удостоверение е правилно и законосъобразно, издадено при спазване на процесуалните правила при издаването му, и издадено при спазване на материалните закони – Закона за здравето, НПК и ЗМВР.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че Г. Т. Г. е държавен служител на длъжност старши инспектор – началник група ППВОО, в сектор П., към отдел „КП“ при ОД на МВР – П.. Същият, съгласно план-разстановка с рег. № 340р-10457/07.07.2021 г. по описа на РУ Септември, и заповед с рег. № 312з-1901/30.06.2021 г. на директора на ОД на МВР – П., бил назначен за охрана на изборите за Народно събрание на Република България на 11.07.2021 г., за времето от 18.00 часа на 10.07.2021 г. до 08.00 часа на 11.07.2021 г., на изборна секция № 30 – [населено място], общ. Септември. След приключване на смяната и освобождаването му от председателя на С. № 30, служителят Г. тръгва да пътува към дома си в [населено място] с личния си автомобил марка „Волво“, модел V 50 с ДК [рег.номер на МПС] . По време на пътуването си, около 08.30 часа на 11.07.2021 г. същият претърпява ПТП на 53-ти километър на автомагистрала „Т.“, в района на РУ И.. Вследствие на произшествието лицето получава контузия на гръден кош и корем, контузия на дясна колянна става и контузия на главата в резултат на директен удар с тъп предмет. Г. бил прегледан от лекари в МВР Болница – С.. Издадени са три броя болнични листа за общо 57 дни временна неработоспособност, при поставен домашно-амбулаторен режим на лечение, с поставена диагноза „М. 10 S06.0 Мозъчно

сътресение“ за периода от 12.07.2021 г. до 06.09.2021 г. включително.

С разпореждане № 45 от 28.07.2021 г. ТП на НОИ – П. е прието, че инцидента с Г. Г. е трудова злополука по чл. 55, ал. 2 КСО.

Административното производство е образувано във връзка с ДЗ с рег. № 312р-13997/12.07.2021 г. от за началник СПКП, ст.инспектор С. Д.. Производството приключва с издаване на оспореното Медицинско удостоверение № 215/3 от 13.12.2021 г., издадено от ЦЕЛК при МИ на МВР, в което е прието:

- Контузията на гръдния кош и корема, получена в резултат на директен удар с твърд предмет, без обективни данни от клиничните прегледи и образните изследвания за травматични увреди на коремната и гръдната стена и на вътрекоремните и вътрегръдни органи, които да представляват разстройство на здравето или опасност за живота, е причинило краткотрайна болкова симптоматика и е довело до състояние на болка и страдание, което съответства на квалификацията за лека телесна повреда, съгласно текста на чл. 130, ал. 2 НК.

- Контузията на дясната колянна става в резултат на удар с твърд тъп предмет, без данни от клиничните прегледи и образните изследвания за засягане на костите, участващи в механиката и биомеханиката на движенията на долните крайници, а само за реактивно възпаление на собственото сухожилие на капачката на фона на хронични дегенеративни промени в ставния хрущял, без данни за наложена имобилизация и проведена рехабилитация и е довела до разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 НК, което съответства на квалификацията за лека телесна повреда, съгласно текста на чл. 130, ал. 1 НК.

- Контузията на главата в резултат на директен удар с твърд предмет, при ПТП е причинила лекостепенно мозъчно сътресение без субективни показания от служителя, и без данни от очевидци и медицински персонал за наблюдавана пълна загуба на съзнание (коматозно състояние), която да представлява опасност за живота, без данни от анамнезата и клиничните прегледи за огнищна неврологична симптоматика а само за първоначална преходна общомозъчна симптоматика изявила се с главоболие световъртеж, и смущения в координацията, без документирано проследяване от специалист след тридесетия ден от травмата е довела до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129, което съответства на квалификацията на лека телесна повреда, съгласно текста на чл. 130, ал. 1 НК.

По делото са разпитани двама свидетели. Свидетелят П. К. – младши автоконтрольор в МВР- С., заявява, че е присъствал на ПТП с участието на жалбоподателя на 11.06.2021 г. около 8.00 часа сутринта. Казва, че помни случая, защото тогава били изборите. Сигналят бил подаден от дежурния и за 10-15 мин били на мястото на произшествието. Твърди, че автомобилът бил в канавката, а водачът Г. бил в безсъзнание. Той и колегата му отворили вратата на автомобила, а лицето вътре било в безсъзнание, поради което го напръскали с вода. По лицето му установили кръв. Г., според свидетеля, дошъл в съзнание, когато е пристигнала линейката след около 20 мин. Свидетелят Г. И. - младши автоконтрольор в МВР- С., посочва, че също е присъствал на ПТП-то. За около 15-20 мин. били пристигнали на мястото на инцидента, като лицето Г. бил в безсъзнание, а автомобилът се намирал в канавката в посока С.. Безсъзнателното състояние описва като „не говореше, не е мърдал тялото си“. Съобщава, че са го напръскали с вода, но той не е реагирал, бил е с колан, който колегата му свалил и след около 10-15 мин дошъл в съзнание. Заявява, че са описали ПТП-то, но няма спомени дали са описали състоянието на безсъзнание.

Приложени като доказателства по делото са: Декларация за трудова злополука № 312р-14259/14.07.2021 г.; Заповед за разследване на злополуката № 312р-2084/04.07.2021 г.; Протокол за проведеното разследване № 312р-14258/13.07.2021 г.; Отчетна карта за произшествие със служител на МВР № 312р-15375/28.07.2021 г.; Съобщение за произшествие № 312р-14121/12.07.2021 г.; Болнични листове; Резултати от прегледи и освидетелствования и от проведени консултации; Докладна записка относно посетен сигнал за възникнало ПТП на АМ „Т.“ от 11.07.2021 г.; Декларация от Г. относно ПТП; Протокол за ПТП; АУАН № 476651/11.07.2021 г. и НП № 21-1204-000952/28.07.2021 г.; Писмо – отговор от Д. – 112 с рег. № 10581р-2011/01.06.2022 г., ведно с 1 брой CD, съдържащ обаждания на 11.07.2022 г. за ПТП на АМ „Т.“.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, имаща правен интерес, тъй като последица от акта е неизплащане на обезщетение, и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Спазен е законоустановеният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК за обжалване (жалбоподателят е уведомен за оспореното медицинско удостоверение на 29.12.2021 г., като жалбата му срещу него е подадена до съда чрез административния орган на 11.01.2022 г.). Разгледана по същество, същата е основателна.

Медицинското удостоверение е издадено от компетентен орган – ЦЕЛК при МИ на МВР в изпълнение на определените му от закона правомощия по чл. 50, ал. 3 ЗМВР и чл. 5 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. При издаването му е спазена предписаната писмена форма и е спазено изискването на чл. 59, ал. 2 АПК към формата и съдържанието на акта, доколкото в приложимия специален закон не са регламентирани специфични изисквания в тази насока, при отсъствие на допуснати процесуални нарушения, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал. 1 ЗМВР на служителите в МВР, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща обезщетение в размер 10 месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 месечни възнаграждения при средна телесна повреда. Според ал. 3 на същата норма видът на причинената телесна повреда се определя от Централната експертна лекарска комисия, а обстоятелствата, при които е причинена или при които държавният служител е загинал, се удостоверяват от прекия ръководител. От последната разпоредба ответникът черпи правомощията си за издаване на актове от категорията на оспорвания.

Спорът по делото касае материалната законосъобразност на медицинското удостоверение и по-конкретно: даденото заключение относно вида на увреждането като телесна повреда по смисъла на чл. 130 НК.

Съгласно чл. 99, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на МВР Централната експертна лекарска комисия (ЦЕЛК) извършва специализирано, медицинско освидетелстване и изготвя медицински заключения за здравословното състояние на лицата по чл. 98, ал. 1, т. 10 и т. 11 по медицински изисквания за работа в МВР, определени в наредбата по чл. 155, ал. 1, т. 5 ЗМВР. Централната експертна лекарска комисия е орган на медицинската експертиза за служителите на МВР със статут на териториална експертна лекарска комисия по смисъла на чл. 103 от Закона

за здравето.

От съдържанието на разпоредбата на чл. 238, ал. 1 ЗМВР е видно, че за да възникне правото на обезщетение, държавният служител в МВР следва да е претърпял телесна повреда, различна от лека. Легални определения на видовете телесни повреди се съдържат в Наказателния кодекс (НК) - в чл. 128, ал. 2; чл. 129, ал. 2; чл. 130, ал. 1, съответно за тежка, средна и лека и същите следва да бъдат приложени към настоящия случай, доколкото в ЗМВР липсва изрична уредба. Съгласно чл. 129, ал. 2 НК телесната повреда е средна, ако е причинено: трайно отслабване на зрението или слуха; трайно затрудняване на речта, на движението на крайниците, снагата или врата, на функциите на половите органи без причиняване на детеродна неспособност; счупване на челюст или избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето; обезобразяване на лицето или на други части от тялото; постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, или разстройство на здравето, временно опасно за живота; наранявания, които проникват в черепната, гръдната и коремната кухина. Изхождайки от данните и доказателствата по делото към процесния случай е приложим текстът „разстройство на здравето, временно опасно за живота“.

Съдебната практика и Постановление № 3 от 27.09.1979 г. на Пленума на ВС в т. 13, приемат, че сътресението на мозъка съставлява средна телесна повреда само когато е създадена временна опасност за живота. Такава опасност е налице, когато увреденият в резултат на сътресение на мозъка изпадне в безсъзнание, макар и кратковременно.

Касателно изпадането в безсъзнание, съдът кредитира показанията на свидетелите К. и И., които излагат, че при коментираното по-горе ПТП са открили лицето Г. в безсъзнание и той е останал в това състояние за около 10-15 минути. Същите сочат, че той не е реагирал, поради което са го напръскали с вода. Пострадалото лице дошло в съзнание при пристигане на линейката. Съдът няма причина да не възприеме показанията на свидетелите, предвид че те са единствените очевидци на ставащото след пристигане на местопроизшествието. Тези показания са в съответствие и с приетите по делото писмени доказателства и най-вече с амбулаторен лист № 003295 от дата 13.07.2021 г., където като анамнеза е посочено – с комозио (сътресение на мозъка) със загуба на съзнание, както и с оспореното по настоящото производство медицинско удостоверение, в което е прието, че контузията на главата е в резултат на директен удар с твърд предмет. Съдът намира, че напълно логично и обективно възможно е, вследствие на такъв силен удар при ПТП именно в областта на главата, лицето да изпадне в състояние на загуба на съзнание за определен период от време. Изпадането в състояние на безсъзнание е описано и в съставената от свидетеля К. докладна записка.

Ирелевантно е възражението на ответника касателно наличието на коренно противоположни данни в представените документи от ОД на МВР относно точните минути на случилото се местопроизшествие. Последното би било от съществено значение с оглед доказване тезата на органа, че лицето Г. не е изпаднал в безсъзнание и сам е подал сигнал. Този факт, обаче, въпреки предоставената от съда възможност, не беше доказан от стана на ответника. Липсва информацията лицето Г. да е подавало сигнал на телефона на МВР на дата 11.07.2021 г. Съдът не приема и доводите за некредитиране на свидетелските показания, както и изготвената докладна записка от деня на инцидента. Последната, макар и да не е била регистрирана съобразно изискванията на вътрешните правила в МВР, се явява официален документ, който е

потвърден от издателя му, а описанието относно уврежданията съвпада и с изложени в диагноза при извършен преглед на 11.07.2021 г. в ОСМ на МИ при МВР от двама лекари. Състоянието на безсъзнание може да се констатира само от лицата, открили Г. в автомобила му като единствени очевидци, а е и логичен резултат в следствие на получения директен удар в главата с твърд предмет.

Следователно, след като се установява от приетите по делото доказателства, че в резултат на осъществено ПТП жалбоподателят Г. е получил мозъчно сътресение и е изпаднал в безсъзнание, то получената от него травма неправилно е била определена като лека телесна повреда с процесното Медицинско удостоверение № 215/3 от 13.12.2021 г., издадено от ЦЕЛК при МИ на МВР.

Във връзка с гореизложеното, Медицинско удостоверение № 215/3 от 13.12.2021 г., издадено от ЦЕЛК при МИ на МВР е незаконосъобразно и неправилно, поради което следва да бъде отменено като делото се върне като преписка на експертната лекарска комисия за определяне на вида на настъпилата телесна повреда. При новото разглеждане на преписката следва да бъдат съобразени всички доказателства по случая, вкл. приетите по настоящето дело гласни доказателства. За установеното мозъчно сътресение с изпадане в безсъзнание, преценката на вида на телесната повреда преценката на ЦЕЛК - МВР следва да бъде съобразена с разпоредбата на чл. 129, ал. 2 НК и т.13 на ППВС № 3/27.09.1979 г. по н. дело № 6/1979г.

Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на разноски в общ размер от 410 лева – 10 лева, платена държавна такса и 400 лева адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно предвид разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определяща за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес за дела по ЗМВР работи - 400 лева.

С оглед на изложените мотиви и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд София-град, 48 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Т. Г., Медицинско удостоверение № 215/3 от 13.12.2021 г., издадено от Централна експертна лекарска комисия при Медицински институт на Министерство на вътрешните работи, **КАТО ВМЕСТО НЕГО:**

ИЗПРАЩА делото като преписка на Централна експертна лекарска

комисия при Медицински институт на Министерство на вътрешните работи за определяне вида на настъпилата телесна повреда на Г. Т. Г. от [населено място], при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Централна експертна лекарска комисия при Медицински институт на Министерство на вътрешните работи да заплати на Г. Т. Г. сумата в размер на 410 /четири стотин и десет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: